

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΡΗΤΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 4549

Αριθ. Διεκπ. 943 Φ.11,16

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2025

Πρός

Τόν Ιερό Κλήρο, τίς Μοναχικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

«Ὅτε ἡ χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία
ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
...κατά τόν Αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ
παλιγγενεσίας καί ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
ἵνα δικαιωθέντες τῇ Ἐκείνου χάριτι
κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου». (Τίτ. 3, 4-7).

Αὐτό ἔγραφε στήν Ἐπιστολή του ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος στόν ἀγαπημένο μαθητή καί συνοδοιπόρο του, τόν Πρωτεπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης Τίτο. «Ὅταν ἐμφανίσθηκε ἡ χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ, μᾶς ἔσωσε, ... σύμφωνα μέ τό δικό Του ἔλεος, διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἀναγεννήσεως καί τῆς ἀνακαινώσεως ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖον ἐξέχεε σ' ἐμᾶς πλούσια, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρός μας, ὥστε, δικαιωμένοι μέ τήν Χάριν ἐκείνου νά γίνωμε, σύμφωνα μέ τήν ἐλπίδα μας, κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς». Ἐξήντα χρόνια ἀπό τήν ἐπανακομιδή τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἀποστόλου μας στόν τόπο μας συμπληρώνονται κατά τό προσεχές ἔτος καί γι' αὐτό κρίναμε σκόπιμο νά προτάξομε στήν Χριστουγενιάτικη Ἐγκύκλιό μας τούς παραπάνω στίχους, πού συμπυκνώνουν σέ λίγες λέξεις τό νόημα τῆς Ἔορτῆς.

Χριστούγεννα καί πάλι σήμερα, ἀγαπητά μου παιδιά, στήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, στό θεοδέγμον Σπίλαιό Της, ἀλλά καί στίς καρδιές ὄλων ἐμᾶς, πού ἐντός Της ζοῦμε τό θαῦμα τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, τί δυνατότητα καί τί χαρμόσυνη ἐλπίδα νά γίνωμε κληρονόμοι τῆς αἰώνιας ζωῆς.

«Χριστός γεννᾶται» καί ἀνατέλλει γιά τόν κόσμο «τό φῶς τό τῆς γνώσεως». «Ὁ Χριστός, ὁ Θεός», ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς σέ λόγο του γιά τά Χριστούγεννα «γεννήθηκε στή γῆ ὡς ἄνθρωπος. Γιά νά μᾶς ἐξηγήσει μέ τί Γέννησή Του τί γέννησή μας. Ὁ

Θεός έγινε άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος Θεός. Από τί Γέννησι του Σωτήρα Χριστού στί γῆ, ὅλο τό πλήρωμα τῆς Θεότητας, ὅλος ὁ Θεός βρίσκεται σωματικά παρών στόν δικό μας ανθρώπινο κόσμο, για να γεμίσομε ἐμεῖς μέ αὐτό τό πλήρωμα τῆς Θεότητας καί μέ αὐτόν τόν τρόπο να πραγματοποιήσομε τόν σκοπό πού ὁ Ἰδιος ὁ Θεός ἔθεσε για τό ανθρώπινο εἶναι μας, για τήν ανθρώπινη ζωή μας, για τήν ανθρώπινη ὑπαρξή μας». Ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπισή Του ἔδωσε στόν ἄνθρωπο τήν ἐπιλογή να ἐπιστρέψει καί πάλι στήν πατρική οἰκία τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἀπό ὅπου ἔφυγε μέ ὑπαιτιότητά του καί κατέληξε στήν ἀνελέτη μοναξιά καί ὀρφάνεια του.

Αὐτό λοιπόν πού γιορτάζομε, μᾶς δίδει ἐλπίδα καί δύναμη, για να συνεχίζομε τόν καθημερινό μας ἀγώνα, διά τοῦ ὁποίου περνᾶμε ἀπό τόν φθαρτό καί περιορισμένο χρόνο στήν αἰωνιότητα. Ἡ σάρκωση τοῦ Χριστοῦ δίνει ἀξία στόν χρόνο καί ὑπογραμμίζει, ὅτι τώρα πλέον εἶναι καιρός, κατά τόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ἐτοιμάζεται για τήν αἰωνιότητα, καί μάλιστα, ἀρχίζει να τήν χαιρεταί ἀπό τό παρόν, να τήν προγεύεται ἀπό αὐτήν τή ζωή.

Ἐγραφε ὁ Φώτις Κόντογλου στό ἔργο του «Ἡ Γέννησις, τό Μέγα Μυστήριον» ὅτι εἶναι «...ὀλότελα ἀκατανόητο για τό πνεῦμα μας τό ὅτι κατέβηκε ὁ Θεός ἀνάμεσά μας σάν ἄνθρωπος συνηθισμένος καί μάλιστα σάν φτωχότερος ἀπό τούς φτωχοῦς. Αὐτή τή μακροθυμία μονάχα ἅγιες ψυχές εἶναι σέ θέση να τή νοιώσουν ἀληθινά καί να κλάψουν ἀπό κατάνυξι». Ἀκατανόητο ἀλλά ὅμως ἀληθινό πώς ὁ Θεός έγινε ἄνθρωπος για να κάνει τόν ἄνθρωπο Θεό. Πιστεύομε καί ὁμολογοῦμε, πώς ὁ Χριστός μας «δί ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν» προσέλαβε τή φύση μας. Καί ἐορτάζοντας «ἀεὶ Χριστοῦγεννα» μέσα στήν Ἐκκλησία μαθαίνομε, ὅτι ἡ Γέννησι τοῦ Κυρίου μας, μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία να ἐργασθοῦμε ὅλοι μαζί καί καθένας προσωπικά, μέ τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά καί χαρίσματα του, ἀλλά καί μέ ὅσες δυνάμεις ἢ ἀδυναμίες διαθέτομε.

Για κάθε πιστό λοιπόν ὁ Χριστός ἔρχεται στό παρόν τοῦ κόσμου, ἀνάμεσά μας, για να δώσει τή λύση στά δυσεπίλυτα προβλήματα τῆς κοινωνίας μας. Καί ζητᾶ να Τοῦ προσφέρομε τήν ἐμπιστοσύνη μας, ὑπερβαίνοντας τούς σκοπέλους, τά ἐμπόδια καί τίς δυσκολίες, τά λάθη καί τά πάθη μας, πού ἐμποδίζουν τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς να Τόν βρεῖ καί να Τόν πιστεύσει μέ ὅλο του τό εἶναι.

Μᾶς ζητᾶ να προασπίζομε τίς ἀξίες τῆς δικαιοσύνης, τῆς συμφιλίωσης, τῆς ἐνότητος, τῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἀλλιλοσεβασμοῦ καί τῆς ὁμόνοιας, να σεβόμαστε τό θεῖο δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου στή ζωή, ἀκυρώνοντας στήν πράξι τήν πολυθεῖα τῶν σύγχρονων εἰδώλων, τά ἐλλειμματικά κοσμοεἰδωλα καί αὐτεἰδωλα, τά μῖση καί

τὴν ἐχθρότητα πού ταλαιπωροῦν τό ἦθος καί τόν πολιτισμό μας. Νά ἐργαζόμαστε γιά τό «ἐπί γῆς εἰρήνη», τὴν πανανθρώπινη ἀξία τῆς εἰρήνης στόν ἀνειρήνευτο κόσμο μας, ὅλοι ἐμεῖς πού ταλανίζομαστε ἀπό ἐσωτερικές μάχες καί ἔξωθεν πολέμους, ἀπό ταραχές τοῦ ἑαυτοῦ μας καί τῶν ἄλλων, ξεκινώντας ἀπό τὴν αὐτοκριτική μας.

Ἀγαπητά μου παιδιά καί ἀδελφία τοῦ Ἐνανθρωπίσαντος δι' ἡμᾶς Χριστοῦ,

Ἡ Ἁγία Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων προσκαλεῖ γιά ἄλλη μία φορά ὅλους ἐμᾶς νά ἀποδεχθοῦμε μέ πόθο καί χαρὰ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας καί νά βιώσουμε στά βάθη τῆς ὑπάρξεώς μας τὴν ἀνερμίνευτη ἀγάπη Του. Ἄς πάρουμε αὐτό τό μήνυμα τῆς Ἑορτῆς καί ἄς ἀντιπροσφέρουμε στὴν εὐεργεσία Του, ἀπλά καί ταπεινά, τὴν ὀλόθερμη εὐγνωμοσύνη μας, τὴν ὀλοκάρδια μετάνοιά μας καί τὴν ἀποδοχὴ τῆς σωστικῆς Του κλίσεως.

Ὡς εὐχομαι, νά διέλθετε τό Ἅγιο Δωδεκάμηρο μέ πνευματικὴ εὐφροσύνη καί προσεύχομαι νά πρυτανεύσει ἡ χαρὰ καί ἡ εἰρήνη τῶν Χριστουγέννων στὶς καρδιές μας, γιά νά χαιρόμαστε αἰώνια καί πραγματικά, καί στόν κόσμο ὀλόκληρο, γιά νά εἰρνεύσει ἐπιτέλους.

Μέ πατρικὴ ἀγάπη Ὡς ἀσπάζομαι ἐόρτια καί παρακαλῶ τὸν Ἐνανθρωπίσαντα Κύριο νά Ὡς χαρίζει ἔτη πολλά, εὐφρόσυνα καί εὐλογημένα.

Ἁρχιεπίσκοπος

τῆς Κρήτης
Ἁγίου Εὐγένιου